

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δύναμη λαϊκής απερίθωσης και αριστερής αντιπολίτευσης

του **Γιάννη Ελαφρού**

Μια μέρα πριν από τις εκλογές το τοπίο έχει ξεκαθαρίσει. Τα κόμματα της άθλιας συγκυβέρνησης, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, οι πολιτικοί εκφραστές του «μαύρου μετώπου» κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ θα λάβουν το χρώμα που ταιριάζει στην πολιτική τους: Μαύρο! Σαμαράς και Βενιζέλος είναι άταφοι «πολιτικοί νεκροί», όπου το βασικό τους ενδιαφέρον πια είναι πώς θα παραμείνουν στην προεδρική καρέκλα των κομμάτων τους, κομματάκι δύσκολο βέβαια. Το αίτημα του εργαζόμενου κόσμου και των ανέργων «να φύγουν» βρίσκει μια πρώτη έκφραση στο πέταμα στα πολιτικά σκουπίδια (κι όχι στον κάδο ανακύκλωσης, ελπίζουμε) των βασικών εκπροσώπων της μνημονιακής πολιτικής. Την τύχη των Σαμαρά-Βενιζέλου πρέπει να έχει το μνημονιακό κόμμα του Γ. Παπανδρέου, το ΛΑΟΣ της κωλοτούμπας, ενώ η μνημονιακή διακυβέρνηση οδηγεί σε εξάτμιση τη ΔΗΜΑΡ. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι να καταμαυριστεί το κόμμα των νεοναζι της Χρυσής Αυγής, που караδοκεί στις νέες συνθήκες να παίξει ιδιαίτερο αντιδραστικό ρόλο.

Χωρίς μονομερείς ενέργειες θα έχουμε συγκυβέρνηση Τσίπρα-Ντράγκι. Ποιά αυτοδυναμία;

Την Κυριακή το βράδυ θα έχουν διαμορφωθεί συνθήκες για κυβέρνηση «εθνικής - κοινωνικής σωτηρίας» με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως έχει στόχο το κόμμα της ευρωαριστεράς, καθώς θα πάρει το «μπόνους» των 50 εδρών του καλπονοθευτικού εκλογικού νόμου. Όπως έχει γίνει απόλυτα ξεκάθαρο, ειδικά το τελευταίο διάστημα, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συγκρουστεί με το ασφυκτικό αντιλαϊκό πλαίσιο των συνθηκών και των κανονισμών της ευρωζώνης και της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Χωρίς σύγκρουση με το πλαίσιο αυτό και ανατροπή του δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστική βελτίωση της ζωής του λαού, δεν μπορούν να απαντηθούν θετικά τα ζωτικά αιτήματα των εργαζομένων, των ανέργων, των νέων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της πόλης και του χωριού. Ακόμα και τα περιορισμένα μέτρα μιας ορισμένης άμβλυνσης των ακραίων συνεπειών της μνημονιακής πολιτικής (Πρόγραμμα Θεσσαλονίκης) θα καρκινοβατούν, ενώ θα σαρωθούν από τις νέες δεσμεύσεις που θα επιφέρει η παραμονή εντός της ευρωφυλακής, είτε ονομαστούν νέο Μνημόνιο, νέο μεσοπρόθεσμο ή... πρόγραμμα, όπως είναι η νέα ονομασία-ξεκάρφωμα.

Σε αυτές τις συνθήκες ο παράγοντας που θα κάνει τη διαφορά είναι εάν από Δευτέρα θα σημάνει μια απερίθωση του μαζικού εργατικού, λαϊκού και νεολαϊστικού κινήματος ή θα κυριαρχήσει μια λογική αναμονής για τα αποτελέσματα της «διαπραγμάτευσης» του Αλ. Τσίπρα.

Σε αυτό το πεδίο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ θα είναι δύναμη για τη νικηφόρα ταξική ανασυγκρότηση του μαζικού κινήματος. Δύναμη απερίθωσης, νέας αυτοπεποίθησης, δύναμη εργατικής λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης, πρώτα και κύρια απέναντι στον ταξικό αντίπαλο και το σύστημα, την κυρίαρχη πολιτική και τους εκφραστές της και γι' αυτό δύναμη αντιπολίτευσης σε κάθε κυβέρνηση διαχείρισης εντός του ίδιου πλαισίου.

Και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποσαφηνίζει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο πώς θα είναι μια τέτοια κυβέρνηση: «Θα τηρήσουμε τις θεσμικές δεσμεύσεις της χώρας από τη συμμετοχή της στην ευρωζώνη.

Δηλαδή την υποχρέωση σε συγκεκριμένους δημοσιονομικούς στόχους, σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν» είπε ο Αλ. Τσίπρας το προηγούμενο Σάββατο στο Αγρίνιο, για να επαναληφθεί ύστερα πολλές φορές από τον ίδιο και άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να ενισχυθεί κι εκλογικά η ανατρεπτική και αντικαπιταλιστική Αριστερά, η Αριστερά που παλεύει για να ανοίξει ο άλλος δρόμος προς όφελος των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας χωρίς Μνημόνια και χρέος, έξω από ευρώ και ΕΕ, σε ρήξη με το κεφάλαιο και την ολιγαρχία, τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την ταπεινωτική ευρωεπιτροπεία: Η Αριστερά που εκφράζει η πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ είναι δύναμη για το λαό, είναι μια χρήσιμη ψήφος ακόμα και για κόσμο ο οποίος δεν συμφωνεί σε όλα με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή τη Μετωπική Συμπόρευση, αλλά βλέπει πως η συνεργασία της ανατρεπτικής Αριστεράς πρέπει να είναι πιο δυνατή την Κυριακή, για να κρατήσει ψηλά τις σημαίες των λαϊκών διεκδικήσεων ώστε να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν, για να κατακτήσουμε όλα όσα μας ανήκουν...

Τις τελευταίες μέρες η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έθεσε το στόχο της κοινοβουλευτικής αυτοδυναμίας και με βάση αυτό ζητά ψήφο από τον κόσμο της Αριστεράς κι από κόσμο που δεν θα ψήφιζε ΣΥΡΙΖΑ. Αξιοποιεί τον αντιδημοκρατικό εκλογικό νόμο για να θέσει θέμα «χαμένης ψήφου» στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ και άλλα αριστερά ψηφοδέλτια. Πέρα από τον προσβλητικό χαρακτήρα μιας τέτοιας λογικής, ειδικά όταν εκφέρεται από δυνάμεις οι οποίες αυτοχαρακτηρίζονται αριστερές, υπάρχει ένα κρίσιμο πολιτικό πρόβλημα: ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά αυτοδυναμία για να διαπραγματευτεί καλύτερα, έχοντας ξεκαθαρίσει πως πέρα από την εφαρμογή των μειωμένων προσδοκιών μέτρων της ΔΕΘ δεν πρόκειται να προχωρήσει σε μονομερείς ενέργειες στα κρίσιμα θέματα του χρέους και των «υποχρεώσεων της χώρας», που καθορίζουν αντικειμενικά τη συνολική οικονομική και κοινωνική πολιτική. Ο Αλ. Τσίπρας δηλαδή ζητά λευκή επιταγή για διαπραγμάτευση, με αβέβαια εξέλιξη αλλά βέβαιο πλαίσιο. Χωρίς μονομερείς ενέργειες, τις οποίες η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ καταδικάζει μετά βδελυγμίας. Θα πρόκειται για συγκυβέρνηση στα κρίσιμα θέματα Τσίπρα - Ντράγκι, Σταθάκη - Σόιμπλε, Δραγασάκη - Μοσκοβισί! Ποια αυτοδυναμία;

Απεναντίας, οι αγωνιστές της Αριστεράς, του λαϊκού και του νεολαιίστικου κινήματος, ο κόσμος της δουλειάς έχουν συμφέρον από την αντεπίθεση και την «αυτοδυναμία» του κινήματος, από την ανεξαρτησία και τη δύναμη μιας Αριστεράς που δεν σιδερώνει τα λόγια της, δεν διπλώνει το πρόγραμμα της και τις σημαίες της για να χωρέσουν στο ασφυκτικό κουστούμι μιας διαπραγμάτευσης σε στημένο τραπέζι. Για την «αυτοδυναμία» του λαού και την αποτίναξη του ευρωζυγού. Έχουν συμφέρον από την ψήφο και την ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ! Γιατί, την επόμενη μέρα θα έρθει στο προσκήνιο το πραγματικό δίλημμα - που δεν είναι Σαμαράς ή Τσίπρας αλλά ανατροπή ή διαπραγμάτευση και υποταγή.

Πηγή: [ΠΡΙΝ](#)